

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizethető csupán a kiadóhivatalban lebet Balassa-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyitlitterre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetési díj: három hasábon petitsor 5 kr. — Nagyobb és többzetű hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyitlitter garmond sor: 20 kr.

Balassa-Gyarmat város társadalmi állapotáról.

(Válasz Török Sándor úrnak.)

Kedves Barátom Uram!

Mint több ízben már, úgy legközelebb e lapok február 22-iki számában szólaltat Te fel, nyitl homilokkal fejtegetvén „Balassa-Gyarmat város társadalmi állapotát,” s mivel azt „betegnek látod: igyekezel egyszersmind a gyógyulást is néhány szellemi rendelkezéssel elősegíteni.

Magától értetlik, hogy én, ki Balassa-Gyarmaton 17 év óta ugyanezen hajóban evezek, kétszeres örömmel üdvözlöm az ily felszólalásokat, s hozzáteszem mindjárt, hogy örömet nem csökkent az a tudat, hogy Te, kedves Sándor bátyánk, egyénnel mely dolgot tulsötét színben látsz.

Baj itt is, ép úgy mint széles e világon mindenütt tagadhatatlanul akad elég, s ezt belátva, ezek ellen felszólalva, jelét adtuk annak, hogy javulni és javítani komoly a törekvésünk.

Teljes igazad van midőn mondd, hogy „városunkban sokszor nem történik az, minek történnie kellene, de gyakrabban történik az, minek történnie nem kellene.”

Allításod igazolására példákkal nem szolgálsg ugyan, de az szükségtelen is: mert mindenki érthet a mondattakból.

Hozzá teszed a fennebb idézettekhez, hogy: „A nem történetek idővel pótolni lehet, de a történetek által netán ejtett sebeket és sérelmeket megbocsátani lehet ugyan, azonban feledni vajmi nehéz.”

En pedig azt mondom, kedves Sándor bátyánk, hogy a nem történetek, tehát esetleg a mulasztásokat idővel is bizony vajmi nehéz, sokszor lehetlen pótolni: ellenben a történetek által netán ejtett sebek és sérelmeket a humanizmus parancsából kell, hogy ne csak kölcsönösen megbocsássuk egymásnak de igyekezzünk feledni is azokat.

Nem kételkedem, ismervé a Te nemes jó szívedet, hogy e tekintetben viszont egyetértessz velem.

Hogy klikkek Balassa-Gyarmaton ép úgy, mint a világ minden kis, sőt hozzátehetjük nagy városában

is vannak; továbbá, hogy az új jövevény embereknek, mint mondod szeretünk tönkijézni mielőtt biztosan tudnók, vajjon arra érdemesek-e? — végre, hogy nem elég nekünk egy Casino, de kell Népör is: — midéz, merem állítani, magában véve még nem baj.

Hiszzen már a rómaiak is igazolták, hogy simi-lis simi-gundet, s a családok és egyes emberek folytonosan csak nem érintkezhetnek tömegesen egymással, s mert remete életet sem igen akarnak folytatni, természetesen tehát kisebb nagyobb csoportokban ismerkednek, társulnak. Így képződik aztán a klikk egyik a másik után, melyek tehát magunkban véve még ártatlanok, míg el nem fajulnak. El-fajulás volna például, ha egy közhasznú vagy kulturális eszmétől, azért mert az egy kisebb körből indult ki, a másik kör támogatását megtagadná csupán azért, mert az eszme, a jó és nemes eszme, a kezdeményezés nem az ő körükből eredt. Ez tehát kárhóztatandó klikk szellem lenne, mely ellen esakis kitartás és jóakarattal kell és lehet eredményesen küzdenünk, ha önmagunk is az általa szintén említett közöny hibájába esni nem akarunk.

A jövevények kitüntetése szerintem a legtöbb esetben helyén való dolog, egy neme ez nemcsak az előzékenységnél, de quasi előleget képez a lerovandó kötelezettségek fejében, mely kötelezettségek a jövevényeket minden urbanus helyen viszont terhelik: jobban mondva tehát: ez a teher-viselés megődesítése, szeretet ébresztése társadalmunk iránt. S nem is teljesen idegen egyének azok, kiket a legtöbb esetben kitüntetni szoktunk: jó hírű többnyire megelőzi vagy nyomon követi őket.

És minthogy mulandó az ég alatt minden, a tisztelet, szeretet és megbecsülés is csak addig tart, míg arra az illetők érdemesek; nincs tehát ok ethikai szempontból féltékenykednünk, ha valakinek talán a tisztelet, szeretet és megbecsülésből többet előlegeztünk volna, semmint amennyire utóbb rá-szolgált.

Eloszik, mint a buborék! mondhatnánk reagjuk a költővel.

Azt pedig hogy elvesztegettünk ilykép híjjába valamit, a társadalmi oekonomia szempontjából talán

ellenvethető volna ugyan, de kérdem vajjon tudnánk-e lenni más téren is oly jó gazdák, mint a milyeneknek lennünk kellene?! Salut au bon entendeur!

Azt, hogy egy kalap alá gyűljön, casino — avagy egyfeltebe olvadjon Balassa-Gyarmat nyelvezadfelezer lakosságának minden intelligens és polgárosult férfja, szerintem kívánni sem lehet: mert eltekintve attól, hogy mégis csak sok nálunk az oly kisebb műveltségű egyén, aki nem érezné magát fesztelenül az ugynevezett honorátorok körében; a zsebre nézve is lényeges különbséget képez 6 frtot avagy 12 frtot fizetni tagdíjúl: pedig egy oly igényű társas-egyletet, mint például a mi casinónk, — tudod, kedves Sándor, a legutóbbi határozatunkból, 12 frtos tagdíj nélkül tisztességesen fenntartani nem lehet.

De ha talán a juste milieu irányelve szerint egy közép kalkulust csinálhatnánk is, — kérdem: hol találsz Te Balassa-Gyarmaton oly helyiséget, ahol kétszer annyi tag, mint amennyivel a Casino vagy a Népör jelenleg bír, kényelmesen megférhetne? Mőt igen természetes, hogy tagsági díj fizetéseinkért megfelelő ellenértéket kívánunk.

Ez tehát egymagában oly nagy akadály, hogy — míg azt talán az ébredő közszellem hatása folytán el nem háríthatjuk, addig s legyünk bármily demokratikus szelleműek, — az egyesülésről beszélni gyakorlatilag nem is lehet. Egyébként szerencsére vannak és vagyunk úgy a casinóban talán többen is, akik kisebb társadalmi kvalifikációjuknál fogva észszerűen elegyeslünk a nagyobb műveltségűek közé, mint viszont igen üdvös, hogy a Népör vezetői oly intelligens férfiak, akik társadalmilag mintegy nevelik, művelődésükben irányt adnak a kisebb minősítésű polgároknak. Nincs tehát saltus a mi társadalmunkban, s ez az egészséges állapot.

A delegyetek, s a működelő-társulat prosperációja, virágzása feltételeiről szerettem volna még, miután azokat, illetve ez egyletek tengődését Te lekötelezőleg szóba hoztad, kifejtetni szerény véleményemet: de egy cikkk keretébe talán elég már annyi is, mint amennyit most hamárosan összeírtam.

Ez utóbb említett intézményekre nevezve tehát fenntartva ha nem is legközelebbi, de más alkalmas, rövid időre, a hozzászólhatóság jogát, zárom soraimat

TÁRCZA.

B-Gyarmati társasélet.

A jó Sándor bácsi elmékedése után, rimmel és rim nélkül.

E lapból olvastam,
Talán a múlt héten,
Sándor bátyám írta,
Szavait nem késtem,
Gyarmatrol állítja:
Társadalmi beteg,
Egyetli elete,
Eg és föld közt lebeg,
Clique-ek itten-ottan,
Clique-ek minden háiban,
Bilates bock haviad,
Majdnem minden szájban,
Egyetértést sehol,
Csak újságban láthatok,
Góg, nagyvágyástól,
Lépten nyomon láthatok,
Aristokratikus
Buztól orrod viszket,
Kártyát se játsznok mást
Csak kalabert a visztet,
Casinó tagdíját
Emelik felel,
Nincs a ki törődjön,
Tulajdon zsebével,
Oh te társadalm,
Gyarmat társadalm,
Epilleted rozzant,
Tetőzete szalma,
Vályog fala málik,
Vándor-likok hántiak,
Inte szó hanglára,
Parkokat se ránkák,

Baj van

A praedicatio hatáma
Komoly bangulatot gerjeszt,
S a templom padjára
Bánbándag szappantva fejtökkel,
Bemegy a szavak,
Végtelennek van, sőt

Egyetli éltünk pang
Városunk legkorot fertőzi ... ah
Aristokratikus ház,
Különösen elhagyatottabb részén,
Hol gógtól s lustaságtól,
Kapát sem fog kézbe a naplopo,
Am nagyvágyása megis
Fogházunk ötödik emeletére viszi
S kinek a lecke szolott:
Te jámbor tisztviselő,
Ki hitvány berent naponta,
Órákon át kormoloz,
Ha őrí módon erőlteted dolgod,
Kit sérthet, bántat az?
Mulass, hogy tudsz,
Kivel akarsz,
S pénzrel, hogy enged:
Ne sajnáld azt,
Mi az egészben igaz,
Hogy a casinó tagdíját
Felel emelk,
S remes időben
Légy fizetője

Rák-Szarcas, Teller, Csillag, Makarás, Okos asszony,
Bort, sőt hol mernek ott igazán elnek,
Bakén, nem vagyva őrí piknik és vacsorára
Mertkátlan fog a bor, nyugton emészt a gyomor.
D. M.

Tollrajzok életemből.

Pajor Istvánról.

Ugyanesak a tanásház udvarában voltak a börtön-helyiségek, s ezek egyikében tartatott évek óta elzárva egy Soucsik nevű gyilkos, mint az akkori időben nagy raritás, a kinek megbámulására, midőn minden hónap el-sején a neki odaírt argátiát ötven hat képeben kikapta, a felvörös csőrheleknépe összecsdült, s a kinek hangos jajtava a város falán kívül folyó Krupnyicán (Korpona vízén) túl is vízhangzótt. Sokkal jobb sorsa volt ennél egy nagyon rovott életű, többszörös börtönbüntetést ki-állt, de az időben szabadon jart Palincsi nevű csavargó-nak, a ki részben azzal kereste a pálinkára valóit, hogy

ha diákoknál egypár krajczár — pénzt megérzett, a magá-nál hordott böttöl alku szerinti számú fitést állott ki, a mi persze az éretlen gyereknépnek nagy mulatságot okozott.

Korpona a tárnokmesteri sz. kir. városok közé tar-tozván, ugyancze (Budára) küldte fel az e végből éven-ként megválasztott követét, a mely minőségben aztán rendszeren a város bírája és főjegyzője mentek fel Kárdo-san és magyar ruhában. A mi továbbá a várost illeti, ámbár Korpona sok kapás-mepével a szegényebb városok közé tartozott, szabadságaira még is büszke volt, s nem tudni, vajjon a hajdani római polgár nagyobb öntudattal mondta-e ki eme szavakat: „civis romanus sum”, mint a korponai polgár ugyanezt titól ekképen: „krupinszki szom mélytan”, a mely nagy öntudatu nép fölött azon-ban a városbanas mondhatni igen szelid, de souverain hatalommal uralkodott, s a mibe a nép maga és önkényt beleegyezett. Volt Korponának polgári őrsége is, amelyen jefele Alvinczy-puskákkal ellátva, mely sátoros ünnepken a nagy piact közepén díszben (csak, zaldhajtókás kabát, magyar nadrág és eszma) felvonult, — szerencse azon-ban, hogy a harezis gárda puskáporral nem rendelkezett, mert még kiderült volna, hogy a híres rorszadette Kor-s puskákkal még csak egy járvaló salve-lövést sem lehet tenni. A város helyi gazdaságához tartozó jó nagy lónak fi teendője a deputatum-fluak elhordásában és a tiszt-viselő orak kirándulásának viteldijmentes kíséretetésében állott.

A mi a házasságok közt társas érintkezést illeti, miután akkor még Casino nem létezett, s a posta sem szórtá lapok útján, mint most, a legfrissebb napi híreket, a műveltebb nők úgy segítettek magukon, hogy delatá-nakont eljártak egymáshoz, farsangban pedig egy-egy kis táncmulatságot rendeztek, a melyekben sokkal keves-sőbb volt a fény és csillogás, mint a valódi jökedi. A tisztviselő uraknak se lehetett valami nagyon sok dolga, mert ezek mag, a mennyire a kurialás már nem jár-ott, egész delatánkat és estéket eltárolkorkat felelve egymással, legfrissebb tarakista pedig Pajor János volt. Fel kell itt említenem egy különösen regényes esetet, mely a kis város körében soká nagy hullámmal vert fel

sorában támasztott. Magam is azok között voltam, kik a közgyűlés előtt a „meg nem adjuk”-ot hangoztatták. Azonban, midőn hallottam az igazgatóság múlt évvel szembe jelentését, számvetését, az évi költségvetésirányzati javaslatát és az ennek következtében szükséges reform indokolását, akkor szó nélkül kapitultáltam, mert beláttam, és azt hiszem, belátta minden epizódus fele hajló tagtársam, hogy a tagdíj felemelése igényes szükség, mert a kaszinó fenállhatóságának egyik biztosítékát képezi. Még is lett egyhangúlag szavazva a tagdíjnak 8 firtól 12 firta való felemelése.

Ezen jelenlegi azonban én azt a következtetést vagyok bátor levonni, hogy a tagok, bár nincsenek megelégedve a kaszinóban uralkodó atmoszférával, mégis, minthogy szükségét érzik, hogy ezen társadalmi intézmény fenálljon: egy jobb jövő reményében szívesen hozzák meg áldozatukat.

Nem akarok a nehézmények részleteibe belefeleltetni, mert himni akarom, hogy az igazgatóság a közgyűlésen tett tapasztalatait fel fogja tudni használni a kaszinó érdekében; nem akarom részletezni annál is inkább, mert a legfőbb veszélyt nem abban látom, hogy rossz a kártya, rossz a teke-asztal, rosszak a golyók; ezen könnyen lehet segíteni: ezt a bajt az igazgatóság a felémelt tagdíjak folytán könnyen megszüntetheti. A veszélyt a kaszinóban jelenleg uralkodó szellem rejti magában, és éppen ezért nem is a tagdíj felemelése képezi azon medikamentumot, mely a kaszinót teljesen kigyógyíthatná. Hasztalan emeljük fel a tagdíjat akár háromszor annyira is, nem fog kivésni a kaszinó bázillus, — ha a szellem ugyanaz marad.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy csak a jelenlegi igazgatóság okozta ezt a bajt, de tekintve, hogy mindenesetre minden intézménynél a vezetőknek kell azon irányt megadni, melynek szellemében annak haladnia kell: önkéntelenül is a vád közvetlenül a jelenlegi vezetőket sújtja. Meglehet, hogy a jelenlegi vezetők is ugyanily állapotban vettek kormányzásuk alá a kaszinót, de ha ez úgy van, akkor meg fennmarad ellenük a vád, hogy mert nem változtattak azon?

Nem elég, hogy az igazgatóság csak a helyes gazdálkodó politikára helyez súlyt. Nem elég, ha az igazgatóság csak a szórakozást gátló ismert hiányokon segít, mert a kaszinónak nem „ezelja”-a szórakozás nyújtása, hanem csak egyik „eszköze” arra nézve, hogy hivatását a társadalomban betölthesse. Nem is azért lép be a komoly gondolkodású ember a kaszinóba, mert ott kártyázhat, sakkozhat stb., hanem, mert ambíciója, hogy tagját képezze egy oly társas intézménynek, melybe, ha felvétetik, az számára tisztesség, és melyről azt hiszi, hogy oly társadalmi tényezőt képez, melynek tagja lévén, ez magában véve is bizonyos társadalmi pozíciót biztosít részére.

Természetes ezek folytán, hogy oly kaszinó, mely csak a játszóasztal mellett él, de a társadalomban tényezőt nem képez, csak bitorolja a nevet minden létjogosultság nélkül.

Hisz kártyát, újságot, tekeasztalt minden modern kávéházban is talál az ember! Mi különbség volna tehát kaszinó és kávéház között? Az, hogy kávéházban úr mindenki a maga pénzért, míg kaszinóban még az sem.

Megengedem, hogy talán eddig a jelenlegi igazgatóság anyagi zavarok miatt nem volt képes kaszinókat azon mértékben emelni, melyen annak állnia kellene; feltételezem, mert tudom, hogy oly férfiak állnak a kaszinó élén, kik igenis jól tudják, mi egy kaszinó rendeltetése és én erősen hiszem, hogy most már jogosult abbéli reményünk, pénzügyünk jobbra fordultával, hogy kaszinóink városunk valóságos társadalmi központjává fog tétetni, mert — egyrészt — ha meg jobban engedik befeléslődni, azon káros szellemet, melyet Török Sándor úr e lapok múlt heti számában oly ügybuzgón mert illusztrálni, másrészt pedig, ha nem iparkodnak társadalmunkban a vezetést a kaszinó részére biztosítani: — úgy merem állítani, hogy kaszinóink még tényleg ugyan, de — sajnos — napjaink meg vannak számlálva, dacára a tagdíj felemelésének.

Megjelölte Török Sándor úr, hogy kaszinóink egyik kötelessége városunk társadalmi életének és rendezésének. Hiba, hogy ez irányban eddig még semmi sem történt, de nem oly hiba, melyet jóakarattal és ügybuzgósággal jóvá tenni nem lehetne.

Kötelessége ez városunk kaszinóinak azért, mert tagjai oly egyének, kik intelligenciájuk, műveltségük és állásuknál erre egyedül vannak hivatva. Központja kell tenni a kaszinót, oly központta, melyben egyesítve legyen és ez után hasson oda, hogy társadalmi terén hátramaradt városunk oly mértékben emeltesse, melyet el kell érnie, ha rendeltetését hazánk felvirágoztatásában bekarja töltöni.

Szükség az újságíróknak szemükre vetni, hogy könnyű dolog valamit megírni, de nehéz azt megengedelmű. Erre csak azt bátorodom megjegyezni, hogy, ha valamilyen intézmény vezetői nem érzik magukban a képességet, vagy nincs meg bennük az akarat, hogy a vezetőjük alatt levő intézményt hivatása megelátására emeljék: — akkor mondjanak le, és adják át a tét, oly férfiaknak, kikben van képesség és van — akarat.*

Egy kaszinói tag.

Ipóltságai levél.

Kris-Kris.

Cselédin három napig egyebet sem tett, mint vasalt, vart, lötött-futott divatkereskedésbe, vásárolt másit,

* Ezenben nem osztjuk e cikkben lévő szellemet, mert sokszor nem az egyet kormányzó jóvá fordítók, akik ott a közszellem hanyatlásának, de az egyet tagjai is, sőt leginkább a szerény anyagi viszonyok. Szerk.

rozaszínt, megrendelt arany himporos cipellőt, ne megfinom kis kacsójára — nyolcezeres számmal keztyűt.

Hja, mert tudja meg ország-élm. Cselédin bálba készült. Bálba, hogy ő is megmutassa: van benne még vér, amolyan fiatalos, mint a mikor még csak ifjú-asszony volt.

A bál napján aztán idegeskedett, hogy kint-asztal (cseléd-szerzés a befoglalás) azt sem tudták, mi baja a „tettasszony”-nak.

Végre felöltötte magát a díszes ruhát (kérem az egész ruha 8 firt 50 kiba, mond nyolcz forint 50 kiba került) oda állt a tükör elé s bámulta magát is, milyen takaros. Mikor aztán elkészült a nagy tolettel, a kolmizó vassal kísértette haját, felvette a három firtos arany himporos cipellőt, ovatosan felhuzta, hogy ki ne szakadjon a nyolcezeres számmal keztyűt, oda nyújtotta karját férjének s mentek a bálba — gyalog.

Mikor léptek a bálterembe, akkor rögtön ott termett az udvarias rendező, elökeverte legbájosabb mosolyát s karját nyújtá, hogy — kivezesse a terembe.

Persze ez botrány. Három napi előkészület fuccs, oda minden szép álom, oda minden ábránd, gyönyör — Cselédinét kivezettek a bálból s ment haza, ment — gyalog.

Másnap első dolga volt — másként nem is lehetett, hisz az egész utca arról beszélt — pört indított a bálrendezés ellen.

Azt hiszik becsület sértésért, oh nem! hanem — kárterítési pört. Igen kárterítési pört. De nem is csoda. A becsület sértés az még hajtján, hanem gondolják meg, mint a bírósághoz benyújtott számfajában svarez auf reisz bizonyította, mennyi költsége volt neki e bálra. Ezt már nem hagyja.

Gondolják csak meg! A mérge drága ruha, a még drágább cipellő és a legdrágább keztyű.

A tárgyaláson megis jelent mind a két fél. Cselédin ügyvéd nélkül, hisz neki nyert ügye volt. S védte is magát erősen. Egy szuszra egész mondatokat mondott el, a bíróság nem győzte csudálni.

Végre ítéletre került a dolog. A szakbizottság egy varrónő képeben kimutatta, hogy a mérge drága ruha nyarra is használható. Ezzel tehát elutasított. De megmaradt még a cipellő és a keztyű azaz négy forint 20 kr követelés.

Rossz nyelvek tudni akarják, hogy a még befejezetlen figyet megnyeri Cselédin, kap kárterítés címén négy firt 50 kr.

Hogy meg lesz elégedve e nagy sikerrel, azt mondanunk sem kell. Hja! mert megnyerte majd a pört. Nem a becsuletsértést, hanem a kárterítést.

Ime a „sági” életből egy ezíra kis bál-i historia. Maga a sági társadalom zug-bug, itt-ott haragudnak is. Olyan fotográfiát rajzolt róla egy ártatlan Szent Jánosnak hitt Lucifer álnev alatt a „Debreczen”-i újságban, hogy bizony no még sem járja.

Mondják is, hogy ez legalább vért kíván.

Mert szép dolog az újságba írogatás, de ennek is meg van a határa. Már például, azt mindenki tudja, hogy a multikori jegyünnepeyi referatában írt eszokolodási historia semmi alappal nem bír. Ilyen ártatlan tréfának van is helye, mikor a mez, melybe bujtatták, maga is igénytelen s mindenki jól tudja, hogy a eszokolodás meg nem történt.

De rajzolni képet, sőteten, visszatetszően, hogy az egész társadalom fel zúg rá, ez már mégis valami.

Szegény író, a jó poeta, mióta elkövette ezt a szörnyű, nagy vétket, ilyen rimet faragott:

Szegény Benedek!
Majd lesz is: nesze neked!

Mondják, ez a legjobb verseinek egyike.

De a fenti eszokolodási historiával egy másik is jut eszembe. Csak a minap történt.

A mi fiatal emberünknek, már mint a hősnek, ki nek nevét ide se írjuk, hisz Önöket csak a tény érdekli, nagyon is megtetszett az éjfélszemű barna asszony. Ostromolta is egy eszékert, egy boldogult eszékert.

Mikor ott fogadta nem egyszer herceg kis elfogadó szobájában, könnyed pongyolában, neki dölve a kerevetnek, a mi fiatalunk szüntelen csak egy eszékert esengett.

A nő meghitegette, azt mondta, hogy máskor. Balga fiatal! Elfelelte az arany igazságot, hogy ha egy nő azt mondja soha, úgy máskor; ha pedig máskor úgy soha.

Hitt a női szónak s várta az ígért máskort.

Egyszer aztán megtörtént. Mikor eljött s jól tudta a férj éppen most távozott hazulról, bevezetik a felhatalytos budoárba, hol őt várja az éjféli szemű barna asszony. Felve lép be, tapogatózik s oda térdel, a kerevet elé. Kezli megint ujhót az ostromot, esengett a eszékert. S az asszony igéri, igéri, hogy most meg is adja.

S mikor a fiatal ettől felbőszülva oda ugrik, hogy elvegye az ígért eszékot, elcsattan egy — pof.

De mi ez?

Káprázik ettől a szemre a fiatal uracsnak vagy mi, mert egyik oldalról helye a házasszonya, más oldalról a férj, mindenikük káros gyertyával kezében, míg a kerevetről felszökik s harsányan kacag a Böske, a szobaciens. Képzeltető nagy tableau görögűtől nélkül az uracs részéről és — a függöny legördül.

Ez a legújabb „Ság”-on a nap alatt.

Hírek és különfélek.

Öfelsége apostoli királynak a lipa-gergei tüz-károsultak javára házipénztárából 600 firtó adományozott.

Reményi Ede heggedu-hangversenye B.-Gyarmaton april elején fog megtartatni, biztos napját — az impressario csak a jövő hét folytán közölheti, midőn azt a pozsonyi, eszte gott, a losonczy és még több más hangversennyel kombinációba hozhatja. A b.-gyarmati concertre

nézve a megyeház nagy termének átengedése iránt a kérvény alapszámokhoz már beérkezett és kétségtelenül a művész országos érdemeire való tekintettel s annál is inkább átengedhetik neki e finyes terem, mert a hangversenyben résztvenni kívánó helybeli és vidéki nagy közönség kellő helyet városunkban máshol nemis találhatni. Reményi, mint értesülünk, itteni hangversenye jövedelméből a Ség-rádmegyei Múzeum-Társulat, mint kulturális célra alapítványt fog tenni. A helybeli jegyek a balassa-gyarmati hangversenyre Darvai Armin itteni könyvkereskedésben már előjegyezhetők.

Dr. Rosner Ervin Hontvármegye főispánja — a magyar legyvergyár részvenytársaság elnöke fel választott meg. A tetteres terén határozat működéséhez mindenki nagy reményeket fűz.

Marcius 15-ét, a jogegyenlőség emléknapját B.-Gyarmaton ez évben is megfogadják ünnepelni. — A mozgalmat, mint minden évben, úgy most is, a város előjárósága indítja meg. Mint értesülünk, az ünnepi beszéd tartására dr. Csajka Ernő, római káth. segédlelkész és kitűnő szónok fog felkérődni.

A közigazgatási bizottság havi ülését márcz. hó 7-én (szombaton) fogja megtartani.

A b.-gyarmati kaszinó közgyűlést február hó 22-én tartá meg. Szitovszky János elnöke mellett. Kacsóvics Jenő igazgató jelentése szerint a lefolyt egyesületi év legkevesebb sem volt kedvezőbb az előbbinél. Igaz, hogy a tagdíj hátralékok apadtak, a folyó tagdíjak befizetése is kedvezőbb volt, de egyebeknél az egyesületi élet pangásnak indult, mely ha tovább is így tart, az egyesület fen nem állhat. Az előirányzat 1028 firtnyi fedezetlen tételt tüntet fel, mely a kiadások, a legszűkebb korlatok közé lettek szorítva. Az 1028 firtnyi fedezetlen teher mellett, az egyesületnek még évi 1700 firtot tevő mellőzhetetlen fen tartást szükségletei is vannak, mivel szemben a 144 rendes és 17 vidéki tagtól befolyandó 1220 firtot kívül egyéb fedezetre nem számíthatni. A teke és kártya asztalok igénybe véve alig levet, a jövedelmet ez is csökkenté. Jövedelmet szaporítani tehát létező a kaszinónak, mi csak úgy érhető el, ha az évi tagdíj emelve lesz. Az igazgató választmány hata-köréhez tartozó 13 ülésen nyert elintézt. Az egyesület ez évben 13 rendes és 5 vidéki taggal szaporodott, 11-el pedig fogyott. Oly sűrűlődas, mely az elnök közbejöttét tette volna szükségessé, nem fordult elő. Dr. Hermann Károly pénztárosnak, az anyagi helyzetet minden oldalról megvilágító, a felmentvény megadását, köszönet nyilvánítást maga után vonó számadása szerint befolyt 2015 firt 79 kr (előirányozva volt 2555 firt 58 kr) kiadott 1989 firt 72 kr, tehát készpénz maradvány 26 firt 07 kr, fizetetlen maradt 1028 firt 89 kr. A teher és vagyon kimutatás szerint, reményelhetőleg befolyik 377 firt 02 kr, teher 1028 firt 89 kr, összes leltári vagyon érték 1762 firt 13 kr, ebből levonva 830 firt 22 kr, költségvetés szerinti fedezetlen hiányt, tiszta vagyon 931 firt 91 kr. A mérleg szerint bevételi követelés 377 firt 02 kr, fizetendő tartozás 1028 firt, fedezeti hiány tehát 651 firt 87 kr. A hiányzó összeg, csakis a tagdíj révén hozható össze, elő is terjesztette elnök a választmány javaslatát, hogy vagy emeltessek fel az évi tagdíj 12 firta vagy tétessenek meg az előkészületek a felolvasra. Az első javaslat egyhangúlag győzött s így a jelen évi tagdíj 12 firt lesz. A választmány utasítást kapott, hogy az alapszabályoknak ily értelemben való módosítása iránt az előkészületeket tegye meg, mikor is figyelembe veendő Kövy Tivadar azon indítványa, hogy az ezertel belépő tagok felvételi díjat is fizessenek. Druga József könyvtárosnak tudomásul vett jelentése szerint, a még meg nem számozott műveken kívül a könyvtár állománya 1281 kötetben 864 mű. Elnök előterjeszté, hogy az egykori „Olvasó egyet, folytatása a mai kaszinó, tehát az előbbi felmaradt vagyonra ennek jogos öröksége, miért is annak megszerzése iránt, lépések teendők, ezzel a közgyűlés a választmányt bízta meg. A tisztviselők választása három evenként történvén, ez alkalommal csak az igazgató választmány tagjai jöttek választás alá, a megválasztottak következők: Gazdik Lajos, Vannay Ignác, Wisner Mihály, dr. Gerő Mór, Nagy Mihály, Jakubovits József, Kövy Tivadar, Hottorinszky Károly, Baintner Ottó, dr. Hekls József, dr. Istvánffy Alajos, Csorvanyák György. Elnök végre a támogatást megköszönte s a jövőre is kikérte, mire Kövy Tivadar a közgyűlés nagy lelkesedése mellett üdvözölte a minden tekintetben tevékeny elnököt.

Dr. Imrik Péter törvényszéki bíró úr, a b.-gyarmati torna egyet első alelnöke, aki ezen egyet ügyeit buzgalommal vezette, — állásáról, — Szitovszky János urhoz, az egyet elnökéhez intézett levelében, — lemondott. Sajnálatos vosszák a lemondást s az ügy érdeke egy hozzá magával, hogy absz. Imrik Péter úr szorosabb meg vizsgálódjon. — Az ügyek további intézésével Horváth Danó másod alelnök bízott meg.

Závadán ex. lelkész Alzöver István, Alzöver Mihály gr. Zichy uradalmi menők fia választott meg Frenyó Gyula szentpeteri lelkész elnöke mellett egyhangúlag lelkésznek. A fiatal pap installációját ma, a turpólyai és n.-libereci lelkészek hivatalos jelenlétében tartják meg.

Hj. Elszner Ferenc, a b.-gyarmati takarékos és hitelintézet volt könyvelője, a győr-szentmártoni takarékpénztárhoz választott meg könyvelőnek.

A Kármán emlékalap gyarapítására Lasonczon, az ottani áll. főgymnásiumi ifjúság dal és zeneköre má változatos programmal hangversenyt rendez.

Bő áldás. Klementis Kálmán Hontvármegyei ipoly-szörsekeni kőgyezyet neje három egészséges leány gyermekkel áldotta meg.

Schön Alajost, a Hontvármegyei állampénztári hivatal főmérnökét febr. 22-én a náni indóházánál, mint részvétellel értesülünk — szélhűdés érte.

